

KÓBOR ADRIÁNA

FÜRDÉS VÁJT VÁLYÚBAN ... (késleltethető)

Megcsapott a működtetés szele. A motor pörgött.
Egy csapágygolyó, egy szelep, egy fogaskerék és egy csavar ... A szerkezet *tenyere* csapta be az arcom, először, másodszer, harmadszer, mint egy rég használatlan, mivel használhatatlan vaskaput. A változás szele nem a működtetés szele. Csak egy szelet, ha. Hallgatom a csöpögő csapvíz hangját, törölgetem a könnyeimet a formattált winchesterről. Hullámlovaglás. Hullámon a lovag: kitartóbb, kitartottabb, mint valaha is elképzeltem. Az önmaga működése által megtroncsolódott, elhasznált olajfúró torony a balga létezésben. Ahol motorok fújják ki magukat parfüm-teli torokkal, a légkondicionálók között, tökéletes kondiban, valaki kapaszkodik a ... kiáltana, ha nem lenne leragasztva a szája. A leragasztott száj mögött vadhajtások nőnek. A nőnek nincs joga a helyzetváltóztatáshoz. A létra harmadik foka alatt nem fellelhető az igazság. Részben erre épül minden megfigyelés. Fokról fokra érik el a gyomrom' a fokálisnál fokálisabb pontok. A fókusz kegyetlenül megfejthetetlen, amikor a szubliminális tudat szuboptimálisan *operál*. Vagyok a kombi és a kombi ajtaja. Vagyok, akinek az ablakhoz nyomódik az arca, mert nem éri el az ablak lehúzókarját. Mindenféle más lehúzókart igen, miközben fojtogatnak. A borostyánkő értéke elérte a piaci minimumot. Beléragadt a légy, a levésre való kölcsönös törekvés. Aki kölcsön kér, sosem adja vissza. Ez az élet minden területén ... A bűntársak is úgy választják meg egymást, hogy közös céljuk, egymásba vetett bizalmuk. A világban semmi különbség az oppozícióban álló pólusok között. Mágnesek hullanak hajamból. Valami bevonzott, amit még egy döglégy sem ... Most pedig, amikor a kombiból kinéz valaki a drogéria mögött a légkondicionálók zöreijében, tudatosul, 'ki bujkál az árnyékaim között. Képtelen volt, voltam tovább fitogtatni ártatlanságát. Halálsorra sodorja a sorstalanság szele. A működtetéshez több kell, mint a részek együttműködése. A működtetés valójában lehetetlen. Olajozatlan. Hajam kéksége áthatol árgus tekinteteken. A légből kapott és a légbe veszett tündér csak a homokköveket morzsolja szép-sima talpai alatt.

A változás szele fúj és fojtogat. Közötted és közöttem légüres tér. A légüres tér a vákuum, a megértés vákuuma. Belőle se ki, se be. Az összetűzéseknek sosem lehetett értelme. Rozsdás hajcsattal ütöttem el őket magamtól, napról napra, hétről hétre, hónapról hónapra. Izzadt hónaljád alatt éledgelt a tündér, aki sosem értette, miért kell fürdőruha.

Meztelen ínyén keresztül vérzik el, mert a vér, bárhonnan is való, csordogál. Ki, be.

A csordogálás igében az irány értelmezése a legnagyobb hiba.

Oda-vissza kalimpáló lábak között értelmezem a szerkezetet. Esélyem sincs arra, hogy javítgassam. Azt tartják, szerelem. Versnek vélnek.

Mégsem vagyok más, mint a fogorvosi tükörben önmagát kivesező tündér.

A vérképem tökéletes. Egyedül negyven évet, mással nyolcvan fölötti életkort remélek magamnak. A becslésekben sosincs egyetértés. Ahogy

a reményekben sem. A remény : abszolút balgaság, abszolút bölcsesség.

Mérések mutatják : a változásra épp' ugyanannyi az esély,

mint a stagnálásra. A kombi kifarol a sarkon, és fekete féknyomokkal tölti be a reggeleket és az éjszakákat. Ébredni-elaludni, ugyanazon létezés fázisváltkozásait élni, abban, ami ... különböző.

Percről percre áldozik le és kel fel ma a nap. Fogalmam sincs semmiféle ... Belefáradtam,

hogy működése közben és pihenő állapotában tanulmányozzam a gépezetet.

A vakond orrát törölgetem most is. Belepte a termékeny föld, attól

tüsszögött, fuldoklott ... évekg volt asztmás. Magvai rossz helyre hullattak, így történt, két cseresznyefa között, hogy a tündér fogott egy légycsapót,

és azzal legyezgette a halált. Tehetetlenül toporogni gépzejban,

nagyon is megterhelő. A kombi láthatatlan. A kombiban a halál krinolinban.

Azt hiszem, minden vétkem megbocsáttatik, mihelyst a szükség

felfalja magát és kifolyik a szürkület műbeléből.

Fogkrémes tubus falán szárad a fluorid. A fogaim pedig csak nőnek.

Nem hullik a hajam. Halott gyufákat őrizgetek a konyhapulton.

Testem fogyatkozása, az emlék ereszkedése egy másod-

vagy harmadrangú kérdés, amikor a harangozót látom, mint egy magánhangzót, ereszkedésben és felszálló ágban, tudván, képtelen elhagyni a sztratoszférát.

Mint Madách Ádámja, tehetetlenül repül a föld körüli pályán, ment-

hetetlenül, akárcsak a galaktikus szemét. Csupán a köldökzsinór

kötötte, amíg ölelkeztem a géppel.

Költőnek vallom magam.

Tyúk kapirgál a szemétdombon.

Javítani képtelenség.

A szerkezet a méhtelepre kerül. Ölebek csaholnak

körötte. A meztelen, megfoghatatlan szaturnuszi testről lehull a krinolin,

mint valami vas szorítógyűrű. Sokba kerül a szabadság, annak, aki magát ... Köldökszínór, bilincs ... nincs aki fojtogassa. Lélegezni mégis képtelen.

Kérni a következőt.

Mást, akkor is, ha ugyanaz a vége.

Minden kezdődhet előlről.

A méhtelepen az ebek csaholása szebb, mint hullaházban a hisztérikus kacaj.

Gyereked, nyalókával a szájában nézi, hogyan pörögnek

a fogaskerekek.

Improvizáció

*„ a hisztérikus kacaj ugyanolyan lehangoló
mint a hullaház fülsüketítő csendje ” (BÍRÓ JÓZSEF)*

A mínuszutolsó csepp a magát sohasem kiürítő végtelen mínuszvödör alján.
Talán most, amikor bent reked mind a szó és kirepül mind a ló, alólam,
talán most, amikor Izoldia és Dezdemónia könyvei alatt molyok hülyülnek,
talán most van rajtunk plüssökben a sor, s amikor ránk jár *a bot, a bot, a bot.*

Nem használ semmi.

Minden használ.

Aztán a poros lepedőn felduzzad a csend, mint egy ökölbe szorított szerszám,
aztán az örökkévalóságban felduzzadnak a lépők (belépő nélkül engedted be
magad-mag-ad), aztán hiábavalónak is tűnhet ez a sorstörés, most, most,
végül ... Várattál, a várakozásomnak *a vége lett a vége.* Magányterület.

Folytatom a végét.

A végét folytatom.

Barnabásnak három cipellője volt. Nem tudott belelépni egyikbe se két lábbal. Pedig van egy olyan szimpatikus törvény amikor két szóból dagad három, páros a páratlanból. Fel ne add ! A könnyeim értelmezhetetlenek. A molyok megrágnak a tűpárnát. Használhatatlanok. *Fogalmuk sincs a fakírokról.*

A tűzőgépben nincs tűz.

A tűzben nincs tűzőgép.

A villanykapcsoló langyos felületét tapogatom épp'. Le vagy fel ? Jogos kérdés ez, mint minden más kérdés ami pedzegetné azt a duál-dialektikát, amit a váltóáramot bennem valamire is tisztelő természetes ellenszenv, a teremtés – *Az alapalany* amivel kísérletezünk mindig véges.

Véres arcátszellemült.

Véres arcát ütöm.

Beszélgünk. Körbekerít lasszóval. Arra várok, mikor húzza majd szorosra, és vajon melyik testrészem körül. Őv alatt kezdek kékülni. Vártam, mint a kék szajkó a kertben, a Kék Golyó utcában, egy-lábon. Vártam, de csak a csönd jött a csengőből. Cseppek *a vödörben*. Mínuscseppek. *Nem ürül*.

A papagáj a padlót bontja épp – gálya, rabló – nem a szépkék épeget. Kergetőzünk. Lépeget. A szemét! Felrepül. Hiába rohantam.

Futhatunk és -ulladhatunk is. Mi mégis a futást választjuk. A visszapillantó tükrökbe a 'gy' kínosabbról-kínosabbra vizsgálgatja arcunkan a tér-idő tivevénybes száalmait. A szánkókat olajozom épp, a bazinagy siklásra, számtanban, mert nem megy az ugrás. Repülni is fölösleges. *Korom*.

A legesleg a legnagyobb felesleg. A felesége lettem volna ha nem legeslegel. Felség.

Haszontalan sorok. A búra alól felnéz a csönd, a hölgy. Újságot olvas, valami bébimagazint, kezében gézzel. Gézengúz, ez áll a fedőlapon. Az utánpótlás folyamatos. Minden nap egy újszülött. Tabula, fabula. *Alvadt vér* szárad festett körmei alatt.

Rouge, rouge, rouge.

Homeros, Romero, omen.

Boszorkány. Rettegheted a prostituáltat, aki limuzinnal visz majd a temetésedre. Nem én vagyok. Neki nagyok az emlői. Az enyéme: kisdedek, kerek arccal nevető pozsgás csecsemők. Én: boszorkány. Gyerekeim : kannibálok. Kiabálnak egy Ikeás etetőszékben, hogy Anya, a te *fejdedben* S.O.S. nincs csend.

I-gazuk van. I-gazságuk
egy iPhone-on keresték.

A gogol fordítóban igencsak rendszertelenül repkednek a fecskék.
Meg szerettem volna osztani veled azt az Oscart. De téged az sem
érdekelt, amikor a vörös szőnyegen görkorcsolyában egy nyüszítő

Apám -ból ...-tol. A.
-rök, ölt. Föld - ő. A.

Hasonlítok. A költő azt teszi. Tetszik tudni... Híres. – Mit tegyek most?
Nem a -... most, hogy nem haltam — +V-árom, kiürüljön a mínuszutolsó csepp is,
ami a végtelenhez mérten, definíciójában, kerülendő.
Befogja a fülét. Ne hallja visszhangozni. S.O.S.em csöngenek át. A-

N.Y. a sötétben: U.
S.A. Z-öldkártya.

V-ég-te-len. Ül. A mínusz és a plusz
között jajgatás a nulla. U/I
-szony. Nemlét.